

meget vanskeligt for en Postmand, der er over 30 Aar, at uddanne sig til Telegrafist, og at han vel sagtens aldrig nogen Sinde opnaar den Rutine, der skal til, og som han ellers vilde opnaa i det Øjeblik, han var kommet til Faget, om jeg saa maa sige, i den unge Alder. Alt dette være nu, hvad det være vil; det fornødne Samarbejde imellem de to Afdelinger bør og skal naturligvis finde Sted, men vi mener altsaa derovre, at det vil kunne ske, ogsaa som Forholdene er i Øjeblikket. Navnlige vil jeg gerne endnu en Gang henvide til den Betænkning, som blev udarbejdet af Folketingets Udvalg, og hvori man ønskede at sikre „en rolig og sund Udvikling“; man ønskede at pointere det, fordi man var klar paa, at man var nødt til at overlade det til Ministeren administrativt at foretage disse Omforandringer.

Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, der jo personlig er en saa overordentlig flink Mand, at han nu ogsaa vil være en lille Smule taalmodig med Hensyn til Sammenlægning af Post- og Telegrafvæsenet i Randers. Det kan jo ikke nægtes, at den paagældende Sammenlægning set fra Publikums Synspunkt ikke vil være nogen Fordel. Jeg tænker f. Eks. her paa, at naar man skal have et Telegram afsendt, er det altid eller i alt Fald som Regel saadan, at det drejer sig om Ting, som man ikke ønsker, at andre skal have med at gøre eller stikke deres Næse i. Det bliver tvivlsomt, om det kan foregaa paa en saadan Maade paa det offentlige Postkontor, at Publikums Interesse i saa Henseende er sikret. Det er muligt, at det kan indrettes saadan, at dette kan ske, og det vil Ministeren saa kunne forklare os; men at Trængselen vil blive større ved Pultene ved en saadan Sammenlægning, er der vel neppe Tvivl om. Som sagt, jeg vil meget henstille, at Ministeren følger det meget sagkyndige Medlem af Kommissionen, selv om jeg ved, at han f. Eks. i Ringkøbing har set ganske bort fra Kommissionens Indstilling om, at der ikke burde foretages nogen Sammenlægning dér af Hensyn til de ganske specielle Forhold, som herskede dér i teknisk Henseende. Selv om Ministeren altsaa ikke har villet det i Ringkøbing, vil jeg gerne paa den Bys Vegne, hvor jeg er valgt, have Lov til at bede Ministeren om i alt Fald foreløbig at lade denne Sag bero og vente, til man har indhøstet Erfaringer, og se, om man opnaar de bedre økonomiske Tilstande, som man haaber at faa ved en saadan Sammenlægning, eller om man ikke, naar Erfaringer er

indhøstet, kommer til det Resultat, at i de store Byer i alt Fald vil en saadan Sammenlægning hverken være økonomisk eller i Publikums eller Etatens Interesse.

Jeg vil gerne til Slut, medens jeg taler om dette Forhold, udtale, at jeg forundrer mig noget over, at Generaldirektøren for Post- og Telegrafvæsenet, som nu har bestemt, at Telegrafister under 30 Aar kan beordres til et Postkursus i København i 14 Dage à 3 Uger — det kan der naturligvis ikke siges noget til, det er ganske naturligt, at en saadan forøget Uddannelse maa til —, kun udbetaler dem en Godtgørelse, en Slags Udkommandopenge, af 1 Kr. 50 Ø. om Dagen; det forekommer mig noget smaaligt. Jeg kunde godt tænke mig, at en Telegrafist paa 29 Aar f. Eks. var gift, og i øvrigt kan jeg ikke indse, at 1 Kr. 50 Ø. om Dagen er et Vederlag under noget Forhold for saadanne Telegrafister, der kommanderes til København. Jeg vil gerne spørge Ministeren, i hvilket Forhold disse 1 Kr. 50 Ø. staar til de Dagpenge, der udbetales Funktionærer og Embedsmænd i Post- og Telegrafvæsenet, der udkommanderes til Tjeneste; thi dette maa ganske sammenstilles med det Forhold, jeg nævnte. De paagældende Telegrafister har taget den Eksamen, som er fornøden for, at de kan røgte deres Hverv. Naar man forandrer Etaten og beordrer dem til at gaa til Uddannelse paa Omraader, hvor der hidtil ikke har været Brug for dem, er det en Smaalighed at give dem 1 Kr. 50 Ø. om Dagen. Jeg kunde derfor tænke mig at rette den Henstilling til Ministeren at ændre dette Forhold og give dem et anstændigt Vederlag for denne Udkommando.

Jeg skal slutte mine Bemærkninger om denne Sag med en Henstilling til den højtærede Minister for offentlige Arbejder om paa det alvorligste at overveje Sagen endnu en Gang, inden han skrider til at give Befaling til en saadan Sammenlægning af Post- og Telegrafvæsenet i Randers. Jeg tror at turde sige, at jeg her taler paa hele Byens Vegne, og det skulde, som sagt, glæde mig, om den højtærede Minister vilde imødekomme dette beskedne Krav: *foreløbig* at udskyde Tankens Udførelse.

Saa har jeg en Henvendelse til den højtærede Statsminister i hans Egenskab af Landbrugsminister. Det drejer sig om en Sag i Aalborg Amt, som jeg kort skal gennemgaa. I 1920 købte Husmand Jens Christian Pedersen, Thorsdal Møllemark pr. Nørreager, af Kristian Bach, Peter Dalum og Lars Kristensen 15 Tdr. Land til et Statshusmandsbrug for 22 000 Kr., mod at Sælgerne skulde lade Bygninger opføre paa